

"Toen ik logeerde in die boerderij van de broer van G. ..."

Toen ik logeerde in die boerderij van de broer van G. was het zo warm 's nachts dat ik het kleine raam uit de sponning heb gewerkt en op een partij aardappelen heb staan pissen met Dicky.

Op de deel lagen een veertig tal patjakkers te pitten, die hebben we het veld ingejaagd midden in de nacht terwijl we met machetes zwaaiden.

We waren elke avondstomdrunken en kinderen en dronkenmannen spreken de waarheid en doen de leugen.

Als er een patjakker in de maai cirkel van onze machetes was gekomen, dan was het einde oefening geweest.

Kop er af wie er mee doet.

Zeker weten ! Toen ben ik mij gaan bezinnen; Ik wilde het niet uit de hand laten lopen. Grenzen aan het menselijk gedrag zijn er niet voor niks. Ik ging op vakantie met D. op de zilver gespoten scooter. Jawel, naar het zuiden en niet naar Zandvoort of IJmuiden waar ze de klok hebben horen luiden!

The silver sixties, hè, dan weet je het wel!

Elke dag een andere rel.

We bleven hangen in Schoonhoven in een woning van een paar studentes van de opleiding voor zilversmeden, klokkenluiders en klokkenmakers. Mooie meiden ook.

Die gingen na een paar dagen op vakantie, dus wij hun spullen na zoeken op naaktfotos. Nodigden meiden uit het dorp uit, voerden die dronken, D. wilde er op gaan rossen, maar dat heb ik toen tegen gehouden. Die meiden waren net zeventien. Ik vond dat je dat niet kon maken. We hingen in elk geval zo de beest uit dat we daar niet meer terug hoefden te komen.

Ik was nu eenmaal een Wild One. Nog steeds. Het blonde beest.

Ik heb altijd de grenzen van het betamelijke in het oog gehouden. Als je op de ene manier creatief bent, dan ben je het op de andere ook.

Al die perverse, persevererende, sadistische schrijfsels vind ik bijkans weerzinwekkend, alhoewel er wel het één en ander aan gepeperd taalgebruik mogelijk moet blijven. Ik schrijf bij voorkeur over normale mensen en daar de dingen van die voorbijgaan en dat die normale mensen de meest abnormale dingen doen in hun binnenkamer daar kan ik ook niets aan doen. Ik kies uiteindelijk toch liever voor een broodje gezond dan voor een Tom Poes om 'm in te steken. Daarom breng ik ook nooit iets tot stof uitdrukking wat de mensen niet zouden kunnen willen doen in hun stoutste dromen. Waar ik het allemaal vandaan heb? De dikke duim. Het konijn uit de hoed. Het doorgezaagde weesmeisje als vrouw met de baard.

Het is om ons heen allemaal, hè.

Het hangt in de lucht.

De taal van de straat!

En als je dan je poriën open zet, nou, dan gaan de sluizen vanzelf open en neemt het Grote Spuien een aanvang!

Brak breekwater! Salmonellen ook! Meeuwenflatsen! Stront aan de knikker! Rioldrop! Ach wat, het interesseert me allemaal geen flikker!

De mensen weigeren het in te zien. Is er verschil tussen gesproken en ge-schreven taal?

Niks hoor! helemaal niet! Alles is mogelijk voor degene die gelooft!

Het enige dat telt is dat je niet in slaap valt!

Ik heb het mee gemaakt dat ik met Diane X. stomdonken werd, ze begon aan de bar van Arti et Amicitiae oudere vrouwen te beledigen, dus ik loodste haar snel de sociëteit uit, want dat kan ik als lid kunstenaar niet hebben, konden haar nog net de drie trappen in haar huis in Amsterdam centrum opduwen door haar bij elke trede een

opkontje te geven terwijl ik dacht: naar boven kreng, en daarna wat
gefoezel en geslebbber bij (k)aars-licht, gemurmel en gehijg, gefluister,
secret manoeu-vres in the dark. Ook die. Verder zal ik niet in details
treden!

© januari 2016, fredvanderwal, BasicPublishing.nl